U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců JUDr. Vojtěcha Šimíčka a JUDr. Karla Šimky v právní věci žalobce: **nezl. T. K.,** zákonně zastoupený matkou: T. T., zastoupený JUDr. Miluší Jiráskovou, advokátkou se sídlem Katonská 8, 159 00 Praha 5 - Velká Chuchle, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, nad Štolou 3, pošt. schránka 21/OAM, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 31. 1. 2005, č. j. 28 Az 121/2004 - 29,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností podanou osobně krajskému soudu dne 30. 3. 2005 se žalobce jako stěžovatel domáhá zrušení shora označeného usnesení krajského soudu, kterým bylo zastaveno řízení o jeho žalobě proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 23. 7. 2004, č. j. OAM-1852/VL-01-KO2-2004. Tímto správním rozhodnutím mu nebyl udělen azyl podle § 12, § 13 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), a současně bylo rozhodnuto, že se na něho nevztahuje překážka vycestování podle § 91 téhož zákona.

Krajský soud zastavil řízení ve věci žaloby stěžovatele proti shora popsanému správnímu rozhodnutí žalovaného podle § 33 zákona o azylu, neboť nebylo lze zjistit místo pobytu stěžovatele a tato skutečnost bránila nejméně po dobu 90 dnů rozhodnutí ve věci. Z odůvodnění usnesení o zastavení řízení o žalobě i ze soudního spisu je patrné, že od října 2004 nebylo lze zjistit pobyt stěžovatele, neboť tento se spolu se svou matkou přestal zdržovat na původní adrese u paní J. P., K. 428/46, P. 8 (paní P. byla z bytu exekučně vystěhována), jinou adresu pobytu nesdělil a pobyt stěžovatele nebyl zjištěn ani dotazy, které soud učinil u příslušných útvarů Policie České republiky. Soud proto usnesení o zastavení řízení doručil dne 7. 2. 2005 Mgr. J. K., justičnímu čekateli Krajského soudu v Hradci Králové, jehož stěžovateli ustanovil opatrovníkem (doručenka založena na č. l. 30).

Stěžovatel navázal kontakt se soudem teprve dne 30. 3. 2005, kdy podal proti usnesení o zastavení řízení o žalobě kasační stížnost. Nesouhlasil s tím, že důvodem zastavení řízení byla nemožnost zjistit místo jeho pobytu, a tvrdil, že usnesení o zastavení řízení o žalobě mu bylo doručeno teprve 24. 3. 2005. Dále tvrdil, že jeho matka, která ho dne 3. 5. 2004 porodila, se o něho zpočátku musela neustále starat a snažila si obstarat podnájem, který získala (mínil zřejmě po vystěhování z bytu u paní J. P. - pozn. Nejvyššího správního soudu) na adrese V. 931/21, P. 5, kde se nyní (spolu se stěžovatelem) zdržuje a přebírá poštu.

Podle § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů od doručení rozhodnutí a zmeškání této lhůty nelze prominout. Podle § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle týdnů končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek její lhůty. Podle odst. 4 téhož paragrafu je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence, anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit. Dnem určujícím počátek lhůty počítané podle týdnů byl den doručení, tedy pondělí 7. 2. 2005. Poslední den lhůty připadá na pondělí 21. 2. 2005, kdy také lhůta k podání kasační stížnosti marně uplynula. Kasační stížnost podaná osobně na soud až dne 30. 3. 2005 byla tedy podána opožděně. Skutečnost, že zákonná zástupkyně stěžovatele usnesení o zastavení řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného fakticky převzala až 24. 3. 2005, jak uvádí, je v daném kontextu nerozhodná. Podmínky pro aplikaci ustanovení § 33 zákona o azylu byly v době rozhodování krajského soudu splněny, neboť tehdy skutečně nebylo lze zjistit místo pobytu stěžovatele a tato skutečnost bránila nejméně po dobu 90 dnů rozhodnutí ve věci; krajský soud za této situace proto zcela důvodně zejména za účelem doručení svého usnesení ustanovil stěžovateli opatrovníka. Doručení usnesení opatrovníku tedy nutno považovat za řádné a ode dne, kdy k němu došlo, nutno počítat lhůtu k podání kasační stížnosti. Poukazy stěžovatele na obtížnou situaci jeho matky, která se o stěžovatele musela starat a která po ukončení pobytu u paní J. P. musela hledat nové ubytování, jsou nepřípadné – matce stěžovatele nepochybně ani v této situaci nic nebránilo kontaktovat soud (písemně, telefonicky, prostřednictvím jiné osoby) a sdělit mu svoji adresu pro doručování, případně požádat o ustanovení zástupce, kterému by mohlo být doručováno; v úvahu připadalo i do, že by se matka stěžovatele i se stěžovatelem vrátili do azylového střediska, kde by měli stálou doručovací adresu. V každém případě bylo po stěžovatelce možno spravedlivě požadovat, aby i jako cizinka i jako matka intenzívně pečující o krátce předtím narozené dítě přinejmenším v elementární míře se soudem komunikovala a zajistila si možnost přebírání soudních písemností. Pokud tak nejednala, nutno to přičíst k její tíži.

Nejvyššímu správnímu soudu proto nezbylo, než opožděnou kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. b), § 120 s. ř. s. odmítnout.

Podle § 60 odst. 3, § 120 s. ř. s. nemá při odmítnutí žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 20. července 2005

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu